

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-201-04

Druk nr 3546
Warszawa, 3 grudnia 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 i art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo przewozowe
wraz z projektami aktów wykonawczych.**

Nadanie projektowi ustawy trybu pilnego jest spowodowane utratą w dniu 31 stycznia 2005 r. mocy obowiązującej dotychczasowych regulacji w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 czerwca 2004 r. Wygaśnięcie tych przepisów spowoduje brak możliwości egzekwowania przez przewoźników opłat za przejazdy bez ważnych dokumentów przewozu albo dokumentów uprawnionych do bezpłatnych lub ulgowych przejazdów.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Infrastruktury.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

USTAWA

z dnia.....

o zmianie ustawy – Prawo przewozowe

Art. 1. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 12;

2) w art. 33a:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu, przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. W razie stwierdzenia braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu, przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. Pobrana należność za przewóz i opłata dodatkowa, po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej odpowiadającej kosztom poniesionym przez przewoźnika, podlegają zwrotowi, a w przypadku wezwania do zapłaty – umorzeniu, w przypadku udokumentowania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu.

3b. W razie posiadania przez podróżnego ważnego dokumentu przewozu, którego nie miał podczas odbywania przejazdu,

do zwrotu i umarzania należności za przewóz i opłaty dodatkowej stosuje się przepis ust. 3a zdanie drugie.

3c. Przewoźnik może określić w regulaminie przewozu lub tarryfie obniżenie wysokości opłaty dodatkowej w razie natychmiastowego jej uiszczenia lub w terminie wyznaczonym w wezwaniu do zapłaty.”;

3) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, treść rozkładów jazdy, sposób i terminy ich ogłaszania oraz aktualizacji, jak również warunki ponoszenia kosztów związanych z zamieszczaniem informacji dotyczących rozkładów jazdy oraz podawaniem rozkładów jazdy do publicznej wiadomości, mając na uwadze zróżnicowanie wysokości kosztów przewoźników w zależności od ich udziału w przewozach.”;

4) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób ustalania wysokości opłat dodatkowych pobieranych w razie:

- a) braku odpowiedniego dokumentu przewozu,
- b) braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu,
- c) niezapłacenia należności za zabrane ze sobą do środka przewozu rzeczy lub zwierzęta albo naruszenia przepisów o ich przewozie,
- d) spowodowania, bez uzasadnionej przyczyny zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu

– mając na uwadze zróżnicowanie wysokości opłat dodatkowych w zależności od strat poniesionych przez przewoźnika i powodu nałożenia opłaty dodatkowej;

2) sposób ustalania przysługującej przewoźnikowi opłaty manipulacyjnej mając na uwadze ponoszone koszty czynności związanych ze zwrotem lub umorzeniem opłaty dodatkowej.

2. W odniesieniu do transportu zbiorowego, gminnego, powiatowego i wojewódzkiego przepisy, o których mowa w ust. 1, określają odpowiednio rada gminy, rada powiatu albo sejmik województwa, a w mieście stołecznym Warszawie – Rada miasta stołecznego Warszawy.”;

5) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj oraz warunki przewozu rzeczy, które ze względu na kształt, rozmiar lub masę albo drogę przewozu mogą powodować trudności transportowe przy przewozie koleją, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa ruchu kolejowego oraz możliwości eksploatacyjne.”;

6) w art. 67 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa, może określić, w drodze rozporządzenia, normy ubytków, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze właściwość przewożonych rzeczy oraz rodzaj środków transportu.”;

7) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Art. 79. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy tryb i sposób ustalania stanu przesyłek,

- 2) warunki, jakim powinny odpowiadać reklamacje i wezwania do zapłaty z tytułu przewozu osób i przesyłek oraz tryb postępowania reklamacyjnego
- mając na uwadze zapewnienie sprawnego i terminowego dochodzenia roszczeń.”.

Art. 2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 34 ust. 1 pkt. 1, art. 56 oraz art. 79 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2005 r.

-
- 1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049 oraz z 2004 r. Nr 97, poz. 962 i Nr 160, poz. 1678.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy ma na celu zmianę przepisów ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe, które zostały uznane przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, wyrokiem z dnia 29 czerwca 2004 r. (Dz. U. Nr 160, poz. 1678).

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że:

- 1) art. 33a ust. 3 powołanej ustawy, w zakresie, w jakim przewiduje pobieranie jednakowej opłaty dodatkowej zarówno za przejazd bez dokumentu potwierdzającego posiadanie uprawnienia do ulgi, jak i za przejazd bez dokumentu przewozowego albo w sytuacji braku upoważnienia do ulgi – jest niezgodny z art. 2 i art. 32 ust. 1 w zw. z art. 64 ust. 2 Konstytucji,
- 2) art. 34 ust. 1 pkt 2 ustawy – jest niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji,
- 3) rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 9 kwietnia 1999 r. w sprawie sposobu ustalania opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób oraz zabieranych ze sobą do środka transportowego zwierząt i rzeczy (Dz. U. Nr 38, poz. 376) jest niezgodne z art. 92 ust. 1 Konstytucji.

Wydając orzeczenie Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że zarówno ustawa jak i wydane na jej podstawie rozporządzenie nie różnicują sytuacji osób, które opłaciły właściwie należności za przejazd, a tylko nie były w stanie udokumentować uprawnienia do ulgowego przejazdu w trakcie podróży, od sytuacji osób wyłudających świadczenie przewozu.

Mając powyższe na uwadze projekt ustawy rozgranicza stan, w którym pasażer odbywa przejazd bez biletu, uchylając się od uiszczenia należności, od sytuacji, gdy osoba odbywająca podróż nie posiada przy sobie dokumentu poświadczającego uprawnienie do ulgi lub przejazdu bezpłatnego.

Zgodnie z projektem ustawy przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona, stwierdzając podczas kontroli brak dokumentu przewozu (biletu) albo ważnego dokumentu do przewozu bezpłatnego lub ulgowego, pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty.

Należy mieć na uwadze, że w chwili dokonywania czynności kontrolnych przewoźnik nie jest w stanie stwierdzić czy pasażer, który powołuje się na brak przy sobie odpowiedniego dokumentu, w istocie posiada uprawnienie do przejazdu bezpłatnego, ulgowego albo też ważny na ten przejazd bilet jednorazowy lub okresowy.

W zależności od wyboru pasażera organ kontrolny pobiera właściwą należność za przewóz (pełną albo z potrąceniem ceny biletu ulgowego) oraz opłatę dodatkową albo też wystawia wezwanie do zapłaty.

Dotychczasowe przepisy ustawowe nie przewidywały możliwości dochodzenia zwrotu pobranych przez przewoźnika opłat albo też ich umorzenia.

Projektowany art. 33a ust. 3a i 3b ustawy przewiduje zwrot pobranej przez organ kontrolny przewoźnika należności za przewóz oraz opłaty dodatkowej albo ich umorzenie w sytuacji wystawienia wezwania do zapłaty, jeżeli podróżny, w terminie 7 dni od dnia przewozu, przedstawi dokument uprawniający go do przejazdu ulgowego lub bezpłatnego albo też ważny dokument przewozu, np. bilet okresowy, którego nie miał on podczas odbywania przejazdu. Rozwiązanie takie stosują niektórzy przewoźnicy w transporcie lokalnym jak również przewoźnicy kolejowi na podstawie wydawanych przez siebie regulaminów przewozu osób. Regulacje takie wymagają jednak umocowania w ustawie, na co wskazał Trybunał Konstytucyjny.

Mając na uwadze koszty administracyjne związane z umarzaniem lub ze zwrotem pobranych w takiej sytuacji opłat, projekt ustawy przewiduje należną przewoźnikowi opłatę manipulacyjną, odpowiadającą poniesionym przez niego kosztom wykonywanych dodatkowo czynności zarówno podczas przewozu jak też po jego zakończeniu. Sposób ustalenia takiej opłaty określony zostanie w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy.

Ponadto projekt ustawy (art. 33 ust. 3c) przewiduje możliwość obniżenia przez przewoźników wysokości opłaty dodatkowej w razie natychmiastowego jej zapłacenia przez podróżnego albo w terminie wyznaczonym w wezwaniu do zapłaty. W obecnie stosowanych regulaminach przewoźników upust taki wynosi 30%, co przyczynia się do sprawniejszego i pełniejszego egzekwowania należnych przewoźnikowi opłat.

Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że upoważnienie zawarte w art. 34 ust. 1 pkt. 2 ustawy, nie formułując szczegółowych wytycznych, nie odpowiada wymogom wynikającym z art. 92 ust. 1 zd. 2 Konstytucji. Trybunał Konstytucyjny stoi na stanowisku, że Konstytucja jednoznacznie wymaga wytycznych do wydania rozporządzenia i ich brak stanowi wystarczającą

podstawę do uznania niekonstytucyjności zarówno przepisu ustawy nie zawierającego wytycznych jak i wydanego na podstawie takiego upoważnienia ustawowego rozporządzenia.

W projekcie ustawy zawarto szczegółowe upoważnienie do wydania rozporządzenia (art. 34a), przewidujące między innymi sposób ustalania opłat dodatkowych w poszczególnych sytuacjach, odpowiednio zróżnicowanych w zależności od strat ponoszonych przez przewoźnika i powodu nałożenia opłaty dodatkowej, jak również sposób ustalenia opłaty manipulacyjnej w zależności od kosztów czynności przewoźnika związanych ze zwrotem lub umorzeniem opłat.

Projekt ustawy przewiduje ponadto, mając na uwadze Stanowisko Trybunału Konstytucyjnego, zmianę upoważnień ustawowych nie zawierających wytycznych (art. 34, art. 56 i art. 79 ustawy), przy czym przepis przejściowy przewiduje czasowe zachowanie w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych (art. 2 projektu).

W projekcie zawarto również regulacje mające na celu uporządkowanie i aktualizację niektórych przepisów prawa przewozowego, w związku z ustawą z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 120, poz. 1268). Stosownie do art. 75 powołanej ustawy utraciły moc akty normatywne Rady Ministrów i ministrów podjęte lub wydane przed dniem wejścia w życie Konstytucji, jeżeli zawierają normy prawne o charakterze powszechnie obowiązującym lub wewnętrznym, z wyjątkiem rozporządzeń. W związku z powyższym uchylono niezgodny z Konstytucją art. 12 ustawy, na podstawie którego wydano akty wykonawcze, które utraciły moc zgodnie z przepisami powołanej wyżej ustawy (uchwała oraz zarządzenia).

Projektodawca uznał przy tym, że zbędne jest obecnie regulowanie w drodze aktów wykonawczych do ustawy, przewozów kolejowych, regulowanych uprzednio zarządzeniami, na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy – Prawo przewozowe. Przepisy te miały znaczenie przed restrukturyzacją przedsiębiorstwa państwowego PKP, gdy posiadało ono pozycję monopolisty na rynku usług przewozowych.

Obecnie, wobec wykonywania przewozów przez licencjonowanych przewoźników kolejowych, warunki przewozów są określane w drodze wydawanych przez nich regulaminów lub umów zawieranych z usługobiorcami.

Natomiast, wobec utraty mocy obowiązującej zarządzeń określających normy ubytków naturalnych w transporcie kolejowym i samochodowym, wydanych na podstawie wadliwego upoważnienia zawartego w art. 67 ust. 2 ustawy, zaproponowano nowe brzmienie upoważ-

nienia ustawowego o charakterze fakultatywnym. Przewiduje się ewentualną potrzebę wydania takich przepisów, mając na uwadze zakres odpowiedzialności przewoźnika określony w art. 67 ust. 1 ustawy – Prawo przewozowe.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

Przedmiot projektowanych regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałują projektowane regulacje

Projektowana ustawa w zakresie regulacji zawartych w pkt 2 i 4 wpływa na sytuację prawną podróży odbywających przejazd środkami publicznego transportu zbiorowego jak również nakłada obowiązki na przewoźników prowadzących przewozy osób.

Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie jej przepisów do Konstytucji RP zarówno w wyżej wskazanym zakresie, jak też w części dotyczącej konstytucyjności upoważnień ustawowych.

2. Konsultacje projektowanych regulacji

Projekt ustawy był przedmiotem konsultacji społecznych z przewoźnikami prowadzącymi przewozy osób (spółki PKP „Przewozy regionalne”, PKP „Intercity”), jak również z Izbą Gospodarczą Transportu Lądowego zrzeszającą 89 podmiotów gospodarczych i placówek naukowych.

Wymienione podmioty nie zgłaszały zmian merytorycznych do projektu ustawy, natomiast niektóre z uwag o charakterze formalnym zostały uwzględnione w tekście projektu. Projekt został również przekazany do wyrażenia opinii Konfederacji Pracodawców Polskich i Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, które nie przedstawiły stanowiska do proponowanych rozwiązań.

Projekt ustawy uzyskał ponadto akceptację Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego (posiedzenie w dniu 17.11.2004 r.) w zakresie przyjętych rozwiązań mających odniesienie do transportu lokalnego i miejskiego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie ustawy nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa.

4. Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki jak również na sytuację i rozwój regionalny.

5. Przedmiot projektowanych regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekt.Min.JP-2410/04/DPE/jg

Warszawa, dnia 01.12.2004 r.

Pan
 Aleksander Proksa
 Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo przewozowe, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem (nr RM-10-201-04, Nowy Tekst) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Krzysztof Opawski
 Minister Infrastruktury

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia.....

w sprawie treści rozkładów jazdy, sposobu i terminów ich ogłaszania i aktualizacji oraz warunków ponoszenia kosztów związanych z zamieszczaniem informacji dotyczących rozkładów jazdy oraz podawaniem rozkładów jazdy do publicznej wiadomości

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W rozkładzie jazdy, z zastrzeżeniem ust. 2, określa się:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę przewoźnika;
 - 2) adres albo siedzibę przewoźnika;
 - 3) nazwę linii komunikacyjnej określającą przystanek początkowy i końcowy oraz co najmniej jeden przystanek pośredni;
 - 4) dzień wejścia w życie rozkładu jazdy;
 - 5) termin ważności rozkładu jazdy;
 - 6) drogę przejazdu z uwzględnieniem odległości w kilometrach pomiędzy punktami odprawy osób;
 - 7) dni, godziny, minuty odjazdu i przyjazdu środków transportowych albo częstotliwość ich kursowania oraz dokładnie wskazane miejsca tego odjazdu i przyjazdu;
 - 8) rodzaj prowadzonych usług komunikacyjnych, zwłaszcza ekspresowych, pospiesznych, przyspieszonych, zwykłych oraz osobowych, a także środki transportowe objęte częściowo lub całkowicie rezerwacją miejsc lub środki transportowe przystosowane do przewozu osób niepełnosprawnych.
2. W rozkładzie jazdy przewoźnika wykonującego przewozy na liniach komunikacyjnych w komunikacji miejskiej określa się w szczególności informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3-5 i 7.
3. Rozkład jazdy, o którym mowa w ust. 1, może określać w szczególności:
- 1) informację o honorowaniu uprawnień do ulgowych przejazdów, określonych w odrębnych przepisach;
 - 2) kursy środków transportowych, w których przewozi się rzeczy;
 - 3) kursy środków transportowych, w których pierwszeństwo przejazdu przysługuje określonym podróżnym, w szczególności z biletami miesięcznymi;
 - 4) informacje o połączeniach niektórych środków transportowych;
 - 5) inne niezbędne informacje właściwe dla danego środka transportowego, ułatwiające podróżnym korzystanie z tego środka.
4. Termin ważności rozkładu jazdy w transporcie drogowym powinien być zgodny z terminem ważności zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych lub przewozów regularnych specjalnych w krajowym transporcie drogowym, o którym mowa w art. 18 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088).

§ 2. 1. Przewoźnik podaje, z zastrzeżeniem ust. 2, rozkład jazdy do publicznej wiadomości, w formie ogłoszeń wywieszonych na dworcach i przystankach wymienionych w tym rozkładzie jazdy oraz w punktach sprzedaży biletów, co najmniej na 7 dni przed terminem jego obowiązywania.

Rozkład jazdy może być ponadto podany do publicznej wiadomości w inny sposób zwyczajowo przyjęty, w szczególności w formie książek, broszur, ulotek, na nośnikach elektronicznych lub w formie informacji telefonicznej.

2. Przewoźnik wykonujący przewozy regularne specjalne w transporcie drogowym podaje rozkład jazdy do wiadomości w formie ogłoszeń wywieszonych na dworcach i przystankach wymienionych w tym rozkładzie jazdy, co najmniej na 7 dni przed terminem jego obowiązywania.

§ 3. 1. Przewoźnik wykonujący regularny przewóz osób na liniach komunikacyjnych wykraczających poza granice gminy lub miasta, z wyłączeniem komunikacji miejskiej, corocznie aktualizuje informację o treści rozkładu jazdy.

2. Aktualizacja rozkładu jazdy w transporcie drogowym powinna obowiązywać od najbliższej niedzieli po zakończeniu roku szkolnego.

3. Aktualizacja rozkładu jazdy w transporcie kolejowym powinna obowiązywać od niedzieli poprzedzającej dzień 16 grudnia.

§ 4. Aktualizacja, o której mowa w § 3 ust. 2, polega na:

- 1) podaniu, na wszystkich przystankach i dworcach autobusowych wymienionych w rozkładzie jazdy, informacji dla podróżnych o terminach i godzinach odjazdów środków transportowych wraz z innymi informacjami niezbędnymi dla pasażera;
- 2) pisemnym powiadomieniu organu samorządu terytorialnego wydającego zezwolenie oraz organu właściwego do wyrażenia zgody na wydanie tego zezwolenia, o dalszej realizacji tych przewozów; przewoźnik przesyła kserokopię ważnego zezwolenia wraz z załączonym rozkładem jazdy;
- 3) podaniu do publicznej wiadomości obowiązującego rozkładu jazdy, w sposób określony w § 2, oraz nieodpłatnym przekazaniu jednego egzemplarza danej publikacji na żądanie organu uprawnionego do wydania zezwolenia.

§ 5. 1. Zmian w treści rozkładu jazdy można dokonywać w każdym czasie z tym, że realizacja zmian w rozkładach jazdy w transporcie drogowym jest dokonywana po uprzednim uzyskaniu zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych lub regularnych specjalnych albo zmiany zezwolenia.

2. Zmiany w treści obowiązującego rozkładu jazdy przewoźnik podaje do publicznej wiadomości co najmniej na 7 dni przed terminem ich obowiązywania, w sposób określony w § 2.

§ 6. 1. Koszty zamieszczania informacji o obowiązujących rozkładach jazdy lub o ich zmianach na dworcach wymienionych w rozkładzie jazdy przewoźnik ponosi na podstawie umowy zawartej z właścicielem albo zarządcą dworca, przy czym koszty te powinny być ponoszone przez wszystkich przewoźników w wysokości proporcjonalnej do liczby zatrzymań środków transportowych tych przewoźników na przystankach lub powierzchni zajętej na informację.

2. Informację o obowiązujących rozkładach jazdy lub o ich zmianach na przystankach położonych przy drogach publicznych i wymienionych w rozkładzie jazdy, przewoźnik zamieszcza nieodpłatnie.

3. Koszty podania do publicznej wiadomości obowiązującego rozkładu jazdy w formie książek, broszur, ulotek lub udostępnianych zainteresowanym na nośnikach elektronicznych lub w formie informacji telefonicznej przewoźnicy ponoszą proporcjonalnie do udziału ich własnego rozkładu jazdy lub innych materiałów podanych do publicznej wiadomości, na podstawie umowy zawartej pomiędzy przewoźnikiem i podającym do publicznej wiadomości obowiązujący rozkład jazdy.

§ 7. Niedokonanie aktualizacji rozkładu jazdy w terminie określonym w § 3 ust. 2, stanowi podstawę do wszczęcia postępowania o cofnięcie zezwolenia, zgodnie z art. 24 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

§ 8. Rozkłady jazdy obowiązujące na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność do czasu wprowadzenia w nich zmian zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 24 grudnia 2003 r. w sprawie treści, sposobu i terminów ogłaszania rozkładów jazdy oraz warunków ponoszenia kosztów z tym związanych (Dz. U. Nr 232, poz. 2332).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej - transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134, poz. 1429).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112 oraz z 2003 r. Nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049 oraz z 2004 r. Nr 97, poz. 962 i Nr 160, poz. 1678.

UZASADNIENIE

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z faktu zmiany upoważnienia dla ministra właściwego do spraw transportu do wydania rozporządzenia określającego treść rozkładu jazdy, sposób i termin jego ogłaszania oraz warunki ponoszenia kosztów związanych z zamieszczaniem informacji oraz podawaniem rozkładów jazdy do publicznej. Na podstawie przepisu art. 2 ustawy z dnia o zmianie ustawy – Prawo przewozowe (Dz. U. Nr , poz.) dotychczasowe rozporządzenie w tej sprawie zostało czasowo utrzymane w mocy do czasu wydania nowego rozporządzenia.

Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem w rozkładzie jazdy, określać się będzie dane dotyczące przewoźnika w tym jego imię i nazwisko albo nazwę, jego adres albo siedzibę, nazwę linii komunikacyjnej określającą przystanek początkowy i końcowy oraz co najmniej jeden przystanek pośredni, dzień wejścia w życie rozkładu jazdy, termin ważności rozkładu jazdy zgodny z terminem ważności zezwolenia, drogę przejazdu z uwzględnieniem odległości w kilometrach pomiędzy punktami odprawy osób, dni, godziny, minuty odjazdu i przyjazdu środków transportowych. W przypadku przewozów wykonywanych w komunikacji miejskiej w rozkładzie jazdy nie muszą być zawarte wszystkie dane i informacje określone w § 1 ust. 1 rozporządzenia. Ponadto rozkład jazdy będzie określać rodzaj prowadzonych usług komunikacyjnych (np. ekspresowe, pospieszne, przyspieszone, zwykłe/osobowe). Rozkład jazdy zawierać będzie również informacje czy środki transportowe objęte są częściowo lub całkowicie rezerwacją miejsc oraz czy są przystosowane do przewozu osób niepełnosprawnych. Dodatkowo rozkład jazdy może w szczególności określać informacje o honorowaniu uprawnień do ulgowych przejazdów, określonych w odrębnych przepisach, kursach środków transportowych, w których przewozi się rzeczy, kursach środków transportowych, w których pierwszeństwo przejazdu przysługuje określonym podróżnym (np. z biletami miesięcznymi). W rozkładzie jazdy będzie można podawać informacje o połączeniach niektórych środków transportowych.

Przewoźnik podawać będzie rozkład jazdy do publicznej wiadomości w formie ogłoszeń wywieszonych na dworcach i przystankach wymienionych w tym rozkładzie jazdy, w punktach sprzedaży biletów a także w inny sposób zwyczajowo przyjęty (np. w formie książek, broszur, ulotek, nośników elektronicznych lub telefonicznych). W przypadku wykonywania przewozów regularnych specjalnych w transporcie drogowym, rozkład jazdy będzie podawany do wiadomości tylko w formie ogłoszeń wywieszonych na dworcach i przystankach wymienionych w rozkładzie jazdy.

Przewoźnik wykonujący regularny przewóz osób na liniach komunikacyjnych wykraczających poza granice gminy lub miasta ma obowiązek corocznej aktualizacji informacji o wykonywanej komunikacji z wyłączeniem komunikacji miejskiej.

Aktualizacja polegać będzie na podaniu na przystankach i dworcach autobusowych ujętych w rozkładzie jazdy informacji dla podróżnych o terminach i godzinach odjazdów, na pisemnym powiadomieniu organu samorządu terytorialnego właściwego w sprawach wydawania zezwoleń jak również na opublikowaniu informacji o wykonywanej komunikacji organu wydającego zezwolenie. Aktualizacja w transporcie drogowym obowiązywać będzie od najbliższej niedzieli po zakończeniu roku szkolnego. W transporcie kolejowym aktualizacja obowiązywać będzie od niedzieli poprzedzającej dzień 16 grudnia.

Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem przepisów dotyczących aktualizacji nie będzie się stosować do komunikacji miejskiej.

Zmian w rozkładzie jazdy można dokonywać w każdym czasie z tym, że w odniesieniu do transportu drogowego zmiany będą mogły być dokonywane po uprzednim uzyskaniu zezwolenia albo zmiany zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych lub przewozów regularnych specjalnych.

Przyjęto, że koszt zamieszczania informacji o obowiązującym rozkładzie jazdy lub o jego zmianie na dworcach wymienionych w rozkładzie jazdy ponosić będą przewoźnicy w wysokości proporcjonalnej do ilości zatrzymań środków transportowych tych przewoźników na przystankach lub powierzchni zajętej na informację. Informację o obowiązującym rozkładzie jazdy lub o jego zmianie przewoźnik będzie zamieszczał nieodpłatnie tylko na przystankach położonych przy drogach publicznych. W przypadku podawania do publicznej wiadomości obowiązującego rozkładu jazdy koszty ponoszone przez przewoźników mają być proporcjonalne do udziału ich własnego rozkładu

jazdy lub innych materiałów podanych do publicznej wiadomości. Podstawą będzie umowa zawarta pomiędzy przewoźnikiem i publikującym informacje.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przedmiot projektowanego rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1. Wpływy regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu Państwa.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

3. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji z następującymi organizacjami przewoźników drogowych:

- Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce, Warszawa ,
 - Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji, Warszawa
 - Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Pasażerskich Międzynarodowego Transportu Samochodowego, Warszawa
 - Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Warszawa
 - Sekretariat Transportowców NSZZ "Solidarność", Warszawa
 - Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Samochodowego, Ostrowiec Świętokrzyski
 - Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego, Stobno k/Piły
- oraz urzędami marszałkowskimi, z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wejście w życie rozporządzenia nie ma wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury¹⁾
z dnia

**w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób,
zabrzanych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz opłaty manipulacyjnej**

Na podstawie art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób ustalania opłat dodatkowych w razie:
 - a) braku odpowiedniego dokumentu przewozu,
 - b) braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu,
 - c) niezapłacenia należności za zabrane ze sobą do przewozu rzeczy lub zwierzęta albo naruszenia przepisów o ich przewozie,
 - d) spowodowania, bez uzasadnionej przyczyny, zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu;
- 2) sposób ustalania wysokości opłaty manipulacyjnej.

§ 2. Wysokość opłaty dodatkowej ustala się, biorąc za podstawę cenę najtańszego biletu jednorazowego normalnego stosowaną przez danego przewoźnika, w następujący sposób:

- 1) jako 50-krotność tej ceny – za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu osób;
- 2) jako 40-krotność tej ceny – za przejazd bez ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu;
- 3) jako 20-krotność tej ceny – za naruszenie przepisów o przewozie rzeczy i zwierząt, a w szczególności za zabranie ze sobą do środka transportowego:
 - a) rzeczy i zwierząt, za których przewóz taryfa przewiduje opłaty – bez odpowiedniego dokumentu przewozu,

- b) rzeczy wyłączonych z przewozu albo rzeczy dopuszczonych do przewozu na warunkach szczególnych – bez zachowania tych warunków;
- 4) jako 150-krotność tej ceny – za spowodowanie przez podróżnego zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu bez uzasadnionej przyczyny.

§3. Opłata manipulacyjna, o której mowa w art. 33a ust. 3a ustawy – Prawo przewozowe, powinna wynosić nie więcej niż 10% opłaty dodatkowej, ustalonej w sposób określony w § 2.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2005 r.³⁾

MINISTER INFRASTRUKTURY

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134, poz. 1192)

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz. U.: z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049 oraz z 2004 r. Nr 97, poz. 962, Nr 160, poz. 1678 i Nr , poz.)

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 9 kwietnia 1999 r. w sprawie sposobu ustalania opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób oraz zabieranych ze sobą do środka transportowego zwierząt i rzeczy (Dz. U. Nr 38, poz. 376), które traci moc z dniem 31 stycznia 2005 r. zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 czerwca 2004 r. (Dz. U. Nr 160, poz. 1678)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw transportu, zawartego w art. 34a ustawy z dnia
o zmianie ustawy – Prawo przewozowe (Dz. U. Nr, poz.....).

Nowe brzmienie upoważnienia ustawowego, jak również treść aktu wykonawczego, związane są ze zmianami wprowadzonymi w art. 33a ustawy – Prawo przewozowe wyżej wymienioną ustawą nowelizującą.

Dotychczasowe przepisy ustawowe, jak również wydane na ich podstawie rozporządzenie – Trybunał Konstytucyjny uznał za niezgodne z Konstytucją RP wyrokiem z dnia 29 czerwca 2004 r. (Dz. U. Nr 160, poz. 1678).

Wykonując orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, zarówno znowelizowane przepisy ustawowe, jak projektowane rozporządzenie różnicują sytuację prawną osób, które opłaciły właściwie należność za przejazd, a tylko nie były w stanie udokumentować w trakcie podróży uprawnień do ulgowego lub bezpłatnego przejazdu od sytuacji osób wyłudzających świadczenie przewozowe.

Projekt rozporządzenia utrzymuje wysokość opłaty dodatkowej za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu (biletu), jako 50-krotność ceny najtańszego biletu jednorazowego normalnego, i wprowadza niższą, stanowiącą 40-krotność tej ceny, opłatę za przejazd bez ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu.

Stosownie do znowelizowanych przepisów ustawowych (art. 33a ust. 3a) pobrana przez przewoźnika opłata dodatkowa, w przypadku braku podczas przejazdu odpowiedniego dokumentu podlega zwrotowi, a w przypadku wystawienia „wezwania do zapłaty” – umorzeniu, po udokumentowaniu przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu.

W takiej sytuacji podróżny uiszcza jedynie opłatę manipulacyjną, odpowiadającą kosztom ponoszonym przez przewoźnika, której wysokość, projekt rozporządzenia ogranicza do 10% opłaty dodatkowej. Określenie górnego pułapu wysokości opłaty manipulacyjnej ma na celu przeciwdziałanie przypadkom ustalania jej na poziomie nie odpowiadającym ponoszonym kosztom.

Ocena skutków regulacji

Projektowane rozporządzenie, poprzez zróżnicowanie wysokości opłat dodatkowych ponoszonych przez podróżnych wpłynie korzystnie na ich sytuację wówczas, gdy nie zamierzają wyłudzić świadczenia usług przewozowych.

Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa.

Projektowane regulacje nie będą miały wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, jak również na sytuację i rozwój regionalny.

Przedmiot projektowanych regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY ¹⁾
z dnia

w sprawie rodzaju i warunków przewozu rzeczy, które ze względu na kształt, rozmiary lub masę albo drogę przewozu mogą powodować trudności transportowe przy przewozie koleją

Na podstawie art. 56 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000r. Nr 50, poz. 601, z późn. zm².)

§ 1. Rzeczy, które ze względu na kształt, rozmiary lub masę albo drogę przewozu mogą powodować trudności w przewozie koleją, przewozi się na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu jako przesyłki nadzwyczajne.

§ 2. 1. Przesyłkę nadzwyczajną stanowią w szczególności:

1) rzeczy:

- a) przekraczające określoną skrajnię ładunkową lub załadowane z przekroczeniem tej skrajni,
 - b) wymagające specjalistycznego taboru, urządzeń zabezpieczenia bądź organizacji przewozu ze względu na położenie środka ciężkości lub inne przyczyny związane z bezpieczeństwem przewozu,
 - c) wymagające przewozu w wagonach z zagłębioną podłogą,
 - d) o masie jednej sztuki ponad 60 ton,
 - e) powodujące obciążenie na oś wagonu lub metr bieżący toru większe od dopuszczalnego choćby w części drogi przewozu,
 - f) wymagające załadowania co najmniej na dwa wagony z ławami pokrętnymi, nie połączone ze sobą sprzęgami wagonowymi lub wagonem pośrednim;
- 2) szyny, pręty stalowe do zbrojenia betonu oraz metale giętkie o długości ponad 36 m, ładowane co najmniej na dwa wagony bez ław pokrętnych;
 - 3) tabor kolejowy toczący się na własnych kołach, nie oznaczony znakami RIV, RIC lub MC;
 - 4) specjalistyczny tabor kolejowy toczący się na własnych kołach, np. dźwigi, maszyny torowe i drogowe;
 - 5) wagony z kołami o średnicy mniejszej niż 840 mm, w tym również oznaczone znakami RIV, RIC, MC;
 - 6) tabor kolejowy o prześwicie toru 1.524 mm o skrajni 0 - WM i 1 - WM.

2. Przewóz przesyłek nadzwyczajnych jest realizowany z uwzględnieniem wymagań bezpieczeństwa ruchu, właściwości rzeczy i możliwości eksploatacyjnych kolei.

§ 3. 1. Przewoźnik kolejowy przyjmuje do przewozu przesyłki nadzwyczajne w miarę możliwości technicznych i eksploatacyjnych.

2. Przewoźnik kolejowy może uzależnić przyjęcie do przewozu przesyłki nadzwyczajnej od opłacenia przewoźnego przez nadawcę przy nadaniu przesyłki.

§ 4. 1. Nadawca zawiadamia przewoźnika kolejowego, w sposób zwyczajowo przyjęty, o zamiarze przewozu przesyłki nadzwyczajnej co najmniej na 30 dni, a w komunikacji międzynarodowej - co najmniej na 60 dni przed zamierzonym terminem nadania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku przewozu przesyłek nadzwyczajnych w sytuacjach nie cierpiących zwłoki oraz gdy przewóz przesyłki uzasadniony jest ważnymi

względnymi względami obronności lub bezpieczeństwa Państwa, a w szczególności w przypadku wprowadzenia stanu klęski żywiołowej, stanu wyjątkowego lub stanu wojennego.

3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, nadawca określa dane niezbędne do zorganizowania przewozu przesyłki nadzwyczajnej. Na żądanie przewoźnika kolejowego nadawca dostarcza odpowiednią dokumentację techniczną.

4. Przewoźnik kolejowy, wyrażając zgodę na przewóz przesyłki nadzwyczajnej, określa możliwości i warunki przewozu. Zgoda jest wyrażana na okres trzech miesięcy, liczony w następujący sposób:

- 1) w komunikacji krajowej - od dnia przekazania zgody nadawcy;
- 2) w komunikacji międzynarodowej - od dnia wyrażenia zgody przez zarząd kolei, który uczestniczy w przewozie jako pierwszy.

§ 5. 1. Nadawca składa zamówienie na wagony do przewozu przesyłki nadzwyczajnej na stacji nadania w ogólnie obowiązujących terminach.

2. Nadawca ładuje przesyłkę nadzwyczajną zgodnie z warunkami ustalonymi przez kolej.

§ 6. 1. Przed przyjęciem do przewozu przesyłki nadzwyczajnej przewoźnik kolejowy sprawdza w obecności nadawcy spełnienie przez niego warunków określonych w decyzji o wyrażeniu zgody na przewóz, a w szczególności:

- 1) prawidłowość załadowania, umocowania i zabezpieczenia przesyłki i jej części ruchomych przed zmianą położenia w czasie przewozu;
- 2) wysokość przesyłki mierzoną od główki szyny i szerokość przesyłki mierzoną od osi toru;
- 3) zgodność przesyłki z dostarczoną dokumentacją.

2. Ze sprawdzenia przesyłki, o którym mowa w ust. 1, sporządza się protokół. W razie stwierdzenia nieprawidłowości, przewoźnik kolejowy wyznacza termin usunięcia ich przez nadawcę.

3. W terminie, o którym mowa w ust. 2, przewoźnik kolejowy w obecności nadawcy sprawdza, czy nieprawidłowości zostały usunięte. Z czynności tych sporządza się protokół.

4. Przewoźnik kolejowy może odmówić przyjęcia do przewozu przesyłki nadzwyczajnej w razie stwierdzenia, że nie usunięto nieprawidłowości, o których mowa w ust. 2.

§ 7. Przeładowanie, poprawianie załadowania oraz umocowania przesyłki nadzwyczajnej należy do nadawcy.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 28 stycznia 2000 r. w sprawie warunków przewozu rzeczy, które ze względu na kształt, rozmiary lub masę albo drogę przewozu mogą powodować trudności transportowe (Dz. U. Nr 9, poz. 130).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

1) Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej-transport, na podstawie §1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134 , poz.1429)

2) Zmiany tekstu jednolitego ustawy, zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049, z 2004 r. Nr 97, poz. 962 i Nr 160, poz. 1678 oraz z 2005 r. Nr....., poz. ...)

Uzasadnienie

Wydanie projektowanego rozporządzenia jest niezbędne ze względu na zmianę upoważnienia ustawowego (art.56) ustawą z dnia..... o zmianie ustawy – Prawo przewozowe (Dz. U. Nr..., poz. ...).

Stosownie do brzmienia nowego upoważnienia ustawowego projekt określa zarówno rodzaj rzeczy powodujących przy przewozie trudności transportowe jak też warunki przewozu ich kolejną.

Projektowane regulacje nie dotyczą przewozu rzeczy transportem drogowym bowiem warunki załadunku i przewozu i ładunków w ruchu drogowym reguluje art. 61 ustawy – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003r. Nr 58, poz. 51 z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie nie wprowadza zasadniczych zmian w zakresie przyjmowania przesyłek nadzwyczajnych do przewozu i obowiązków nadawców w zakresie załadowania, umocowania i zabezpieczania przesyłek jak również warunków ich przewozu. Nieodzownym warunkiem przewozu przesyłek nadzwyczajnych jest zapewnienie bezpieczeństwa ruchu kolejowego.

Ocena skutków regulacji

Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa .

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, jak również na sytuację i rozwój regionalny.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury¹⁾

z dnia.....

w sprawie szczegółowego trybu i sposobu ustalania stanu przesyłek oraz trybu postępowania reklamacyjnego

Na podstawie art. 79 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601 z późn.zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb i sposób ustalania stanu przesyłek;
- 2) warunki, jakim powinny odpowiadać reklamacje i wezwania do zapłaty z tytułu przewozu osób;
- 3) warunki, jakim powinny odpowiadać reklamacje i wezwania do zapłaty z tytułu przewozu rzeczy (przesyłek towarowych);
- 4) tryb postępowania reklamacyjnego.

§ 2. 1. Stan przesyłki, przed wydaniem jej odbiorcy lub innej osobie uprawnionej, przewoźnik ustala niezwłocznie po zaistnieniu okoliczności, o których mowa w art. 74 ustawy, zwanych dalej „szkodą”

2. Ustalenia stanu przesyłki dokonuje się protokolarnie, w obecności nadawcy lub osoby przez niego upoważnionej, a jeżeli nie jest możliwe zawiadomienie nadawcy lub odbiorcy, zawiadomiony nie zgłosi się lub odmówi zgłoszenia w oznaczonym terminie, stan przesyłki ustala się w obecności co najmniej jednej osoby niezależnej od przewoźnika.

§ 3. 1. W protokole, o którym mowa w § 2, określa się, możliwie dokładnie, rodzaj i rozmiary szkody, czas i miejsce jej stwierdzenia, ustalone lub przypuszczalne przyczyny i czas powstania szkody, jak również okoliczności towarzyszące czynnościom ustalania stanu przesyłki.

2. Jeżeli stan przesyłki ustala się po jej wydaniu, w protokole wpisuje się datę i godzinę zgłoszenia żądania ustalenia stanu przesyłki przez osobę uprawnioną, miejsce i warunki, w jakich znajdowała się przesyłka po odebraniu jej, okoliczności ujawnienia szkody oraz inne informacje istotne dla ustalenia rodzaju, wielkości lub przyczyny szkody.

§ 4. Protokołu nie sporządza się w razie utraty przesyłki, a także, gdy wielkości ubytków nie przewyższają norm ubytków ustalonych w odrębnych przepisach albo zwyczajowo przyjętych; utratę przesyłki lub dopuszczalny ubytek odnotowuje się w liście przewozowym.

§5.1. Reklamacje wnosi się w formie pisemnej.

2. Reklamacja powinna zawierać:

- 1) imię i nazwisko (nazwę) oraz miejsce zamieszkania (siedzibę) i adres przewoźnika;
- 2) imię i nazwisko (nazwę i numer identyfikacyjny w systemie REGON) oraz miejsce zamieszkania (siedzibę) i adres reklamującego;
- 3) powód reklamacji z odpowiednim uzasadnieniem;
- 4) kwotę roszczenia oddzielnie dla każdego dokumentu przewozowego i pokwitowania;
- 5) wykaz załączników do reklamacji;
- 6) adres, bądź również nazwę banku i numer rachunku, na który przewoźnik powinien przekazać kwotę roszczenia;
- 7) podpis reklamującego..

3. Do reklamacji powinny być dołączone następujące oryginały dokumentów:

- 1) z tytułu przewozu osób :
 - a) bilet na przejazd i ewentualnie potwierdzenie uiszczenia opłaty związanej z rezerwacją miejsca oraz za przejazd pociągiem kwalifikowanym,
 - b) jeżeli z reklamacją występuje inna osoba niż podróżny, np. opiekun prawny podróżnego – do reklamacji dołącza się dokument poświadczający uprawnienie tej osoby do reprezentowania podróżnego;
- 2) z tytułu przewozu rzeczy (przesyłek towarowych):
 - a) list przewozowy, na którego podstawie odbywał się przewóz,
 - b) do reklamacji o zwrot kwot, na które przewoźnik wydał oddzielne pokwitowanie – dołącza się to pokwitowanie,
 - c) do reklamacji z tytułu ubytków lub uszkodzenia przesyłki – protokół o stanie przesyłki, jeżeli był sporządzony,
 - d) do reklamacji z tytułu wyrządzenia szkody – dokument uzasadniający wysokość roszczenia odszkodowawczego,
 - e) do reklamacji o zwrot kwot opłat z tytułu pozostawiania środka transportowego (wagonów) w dyspozycji klienta – dokumenty dotyczące czasu podstawienia i zabrania środków transportowych z punktu ładunkowego.

4. Jeżeli reklamujący nie dysponuje dokumentami, o których mowa w ust. 2 i 3, powinien poinformować o tym przewoźnika w piśmie reklamacyjnym.

5. Jeżeli z reklamacją występuje inna osoba niż uprawniona do reklamacji – należy dołączyć dokument przelewu praw albo pełnomocnictwo; nie dotyczy to ubezpieczyciela występującego z roszczeniem zwrotnym.

§ 6. W razie, gdy reklamacja nie odpowiada warunkom, o których mowa w § 2, przewoźnik jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, zwrócić reklamację w celu jej uzupełnienia lub poprawienia przez reklamującego w ciągu 30 dni, pod rygorem uznania reklamacji za nie wniesioną, o czym należy poinformować reklamującego.

§ 7. 1. Reklamacja przyjęta przez przewoźnika powinna być załatwiona w ciągu 3 miesięcy od dnia jej otrzymania.

2. O wyniku załatwienia reklamacji przewoźnik zawiadamia reklamującego podając:

- 1) w razie uznania roszczenia – kwotę, termin i sposób przekazania należności;

- 2) w razie całkowitego lub częściowego nie uznania roszczenia – podstawę prawną podjętej decyzji wraz z uzasadnieniem.

§ 8. 1. Wezwanie do zapłaty, z jakim przewoźnik występuje do zobowiązanego sporządza się na piśmie.

2. W wezwaniu do zapłaty podaje się kwotę i tytuł roszczenia wraz z uzasadnieniem, terminem i sposobem zapłaty.

3. Wezwanie do zapłaty powinno zawierać pouczenie o możliwości i adresie wniesienia odwołania od zobowiązania, a w przypadku wezwania do zapłaty z tytułu przewozu osób – informację o obniżeniu opłaty dodatkowej o 30% w razie uiszczenia należności natychmiast lub najdalej w ciągu 7 dni od dnia wystawienia wezwania.

4. W przypadku wystawienia wezwania do zapłaty opłaty dodatkowej za brak w czasie przewozu dokumentu uprawniającego do przejazdu ulgowego – wezwanie powinno zawierać również pouczenie o umorzeniu należności pod warunkiem przedstawienia przewoźnikowi w ciągu 7 dni ważnego dokumentu uprawniającego do takiego przejazdu.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134, poz. 1192)

²⁾ Zmiany tej ustawy były ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049 oraz z 2004 r. Nr 97, poz. 962, Nr 160, poz. 1678 i Nr , poz.

UZASADNIENIE

Art. 79 ustawy – Prawo przewozowe, w brzmieniu nadanym ustawą z dniao zmianie ustawy – Prawo przewozowe (Dz. U. Nr, poz.), zobowiązuje ministra właściwego do spraw transportu do określenia, w drodze rozporządzenia, :

- 1) szczegółowego trybu i sposobu ustalania stanu przesyłek,
- 2) warunków, jakim powinny odpowiadać reklamacje i wezwania do zapłaty z tytułu przewozu osób i przesyłek oraz trybu postępowania reklamacyjnego.

Projektowane rozporządzenie wypełnia to upoważnienie.

Szczegółowy tryb i sposób ustalania stanu przesyłki nie ulega zasadniczym zmianom. Regulacje w tym zakresie zostały dostosowane do warunków rynkowych. Przewoźnik jest obowiązany dokonać ustalenia stanu przesyłki niezwłocznie po zaistnieniu okoliczności opisanych w art. 74 ustawy – Prawo przewozowe i zgodnie z przepisami tego artykułu.

Ustalenie stanu przesyłki powinny być dokonane pisemnie, w formie protokołu.

Warunki, jakim powinny odpowiadać reklamacje i wezwania do zapłaty, dotyczące przewozu osób i przewozu rzeczy (przesyłek) również nie odbiegają, co do zasady, od obecnie obowiązujących lub przyjętych przez przewoźników.

Rozporządzenie porządkuje sprawy dotyczące reklamacji z tytułu przewozu osób i przesyłek, zamieszczając, zgodnie z upoważnieniem, w odrębnym akcie przepisy dotyczące podstawy dochodzenia roszczeń, reklamacji i wezwań do zapłaty z tytułu przewozu.

Ocena skutków regulacji

1. Rozporządzenie oddziałuje na obowiązki i uprawnienia przewoźników i ich klientów w odniesieniu do świadczonych usług w przewozie osób i rzeczy (przesyłek).
2. Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, na rynek i konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki ani na rozwój regionalny.
3. Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom w środowisku przewoźników oraz uzgodnieniom międzyresortowym.
4. Przedmiot projektowanych regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.